

Van de vogels was vaak niet meer over dan de vleugels, die nog onderling verbonden waren en waaraan de soort nog vrij gemakkelijk vast te stellen is. De rest van de vogellichamen zal wel in de magen van meeuwen en kraaien verdwenen zijn.

Verder waren er nog allerlei niet te determineren vogel"onderdelen" aangeespoeld zoals staarten en losse veren.

Voor deze grote sterfte zijn twee mogelijke oorzaken aan te wijzen. De eerste is, dat de vogels door de zeer zware noordwesterstorm gewoon van Engeland "afgewaaid" zijn en verdronken.

De tweede en meest aannemelijke oorzaak is, dat de vogels onderweg op hun herfsttrek naar Engeland door de storm overvallen zijn en verdronken.

L. van Duyn

EEN DAGJE TEXEL.

Na de nodige opstaan perikelen vertrokken we 27 december in alle vroegte uit Noordwijk. Het was zo uitgerekend, dat wij ongeveer bij zonsopgang in Den Helder waren, zodat wij vanaf de boot reeds konden vogelen. Boven het Marsdiep vlogen groepen Eidereenden voorbij, opgejaagd door enkele Texelse vissersboten. In het haventje van Texel zwom naast enkele Eidereenden een Dodaars.

We deden het deze keer anders dan anders en hadden de auto in Den Helder laten staan, zodat wij, van de boot afkomende, meteen linksaf lopend de duinen in gingen. Achter deze duinenrij ligt de Mokbaai. Het was vloed, zodat de meeste vogels dicht langs de duinen stonden. Rosse grutto's, Scholeksters, Kanoetstrandlopers, Steenlopers en Tureluurs. Tussen de Scholeksters zat één albino-exemplaar. Dit dier was bijna geheel wit. Alleen de delen die bij een normale Scholekster zwart zijn, waren heel lichtbruin. Verder zwommen er dicht langs de kust enkele Bergeenden, Wilde eenden en Pijlstaarten.

Daarna over de duinen naar het natuurreservaat de Petten. Hier zwom op het water een groep van ongeveer 100 Smienten. Deze gedroegen zich zeer schuw en gingen al snel op de wieken. Ook zagen wij enkele Kluten voorbij vliegen. Dat was waarschijnlijk te danken aan de tot nu toe zeer zachte winter, want in het algemeen trekken Kluten in het najaar weg naar warmere streken.

Verder zat er in de weilanden nog een groepje van 16 Strandleeuweriken, die zich helaas niet genoeg lieten naderen om te fotograferen.

Het volgende natuurgebied op onze route was de Geul. In dit moerasgebied hoorden wij op 4 verschillende plaatsen een Waterral roepen, maar slechts eenmaal vingen wij een glimp op van een zich verschuilend exemplaar. Opeens klonk het bekende "geping" ons in de oren en streek er een groepje Baardmannetjes neer in het riet. In de plas zwommen verder enkele Brilduikers en boven de rietvelden foerageerden twee vrouwelijke exemplaren van de Blauwe Kiekendief.

Daarna het strand opgezocht. Hier bevonden zich opvallend veel Drieteenstrandlopers. In zee zaten grote groepen Eidereenden. Na enkele kilometers over het strand gelopen te hebben, bemerkten wij twee Sneeuwgorzen, die zich vrij dicht lieten benaderen.

Na verloop van tijd door de duinen en het bos naar het gecultiveerde deel van Texel. Via het dorpje Den Hoorn ging het door de weilanden, waar zich veel Wulpen en Houtduiven bevonden, weer richting boot, omdat het reeds schemerig begon te worden.

Op het weer na, dat het eigenlijk een beetje liet afweten (veel mist, echter geen regen) een mooie tocht, waarbij de nadruk gelegd werd op het wandelen.

L. van Duyn